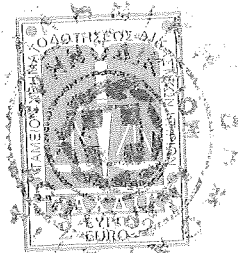

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

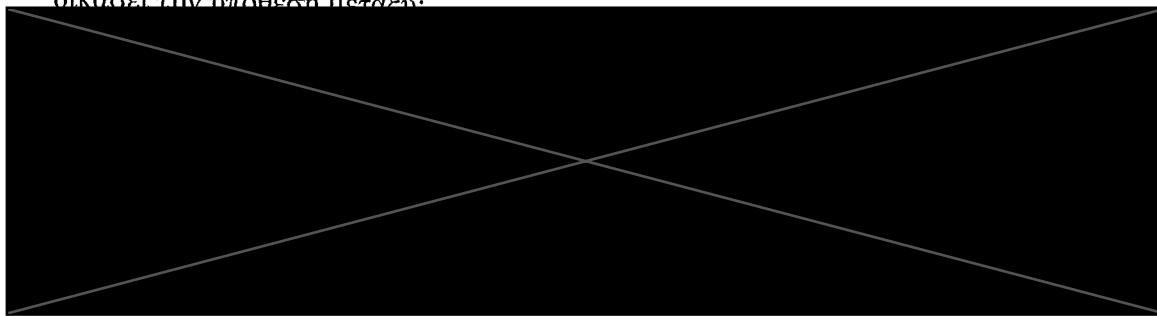

Αριθμός απόφασης: 105...../2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αμαρουσίου, Ιωάννα Κουτή, η οποία ορίστηκε με πράξη της Διευθύνουσας το Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 21^η Ιουνίου 2024 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

πληρεξουσίου δικηγόρου της, Μιχαήλ Κούβαση (ιδ. γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ. Αθηνών Νο: Π15149016/2024).

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «Intrum Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και το διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, επί της Λεωφόρου Μεσογείων 109-111, με Α.Φ.Μ. 801215902 της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 4354/2015 και εκπροσωπείται νόμιμα,

όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS MONOMOΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», με διακριτικό τίτλο «ALTERNATIVE FINANCIAL SOLUTIONS Μ.Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, οδός Σταδίου, αρ. 10 (ΓΕΜΗ 151946501000, κωδικό Αριθμό Καταχώρισης της σύστασης 151946501000, ΑΦΜ 801215902 ΦΑΕ Αθηνών) και εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα νομίμως από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ δυνάμει της με αρ. 326/2/17.09.2019 απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ υπ' αρ. 3533/20.09.2019) και ενεργούσης εν προκειμένω δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770) και διεύθυνση 3 George's Dock IFSC, 4^{ος} όροφος, Δουβλίνο 1, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής, αρ. 4, με Αρ. ΓΕΜΗ 157660660660000 και ΑΦΜ 996763330, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 17-4-2024 αίτηση αναστολής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και προσδιορίσθηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου εκθέματος, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στο έγγραφο σημείωμα που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. 2612Γ'/24-4-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Αθανασίου Νικ. Μπουσδούνη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης η αίτηση. Πλην όμως, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, όταν η υπόθεση

εκφωνήθηκε κατά τη σειρά της από το οικείο έκθεμα, η καθ' ης η αίτηση δεν εμφανίστηκε. Πρέπει, επομένως, να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο, η διαδικασία θα προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι, καθόσον ο νόμος δεν προβλέπει δυσμενείς συνέπειες για τον ερημοδικαζόμενο διάδικο στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 παρ. 7 ΚΠολΔ).

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. α' του Ν. 3869/2010, φυσικά πρόσωπα που στερούνται πτωχευτικής ικανότητας υπό την έννοια του άρθρου 2 του Ν. 3588/2007, και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπροθέσμων χρηματικών οφειλών τους δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο αίτηση για την ρύθμιση των οφειλών τους κατά τις διατάξεις του ως άνω νόμου. Στο δε άρθρο 4 παρ. 1 εδ. α' του ίδιου νόμου ορίζεται ότι για την έναρξη της διαδικασίας ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στον γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου, συνοδευόμενη από τα έγγραφα, που προβλέπονται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Σύμφωνα δε με το άρθρο 3 του ίδιου νόμου, αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της εν λόγω αίτησης είναι το Ειρηνοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει την κατοικία του, άλλως την συνήθη διαμονή του, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Επίσης, κατά τα προβλεπόμενα στη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 5 του Ν. 3869/2010 «Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση. Η χορήγηση της αναστολής επάγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη». Επομένως, για τη χορήγηση της αναστολής, σύμφωνα με την τελευταία εκ των ανωτέρω διατάξεων, προϋποτίθεται : α) η άσκηση εμπρόθεσμης έφεσης από τον οφειλέτη κατά της απορριπτικής απόφασης, β) η έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας καθόσον το άρθρο 6 παρ. 5 αναφέρεται σε αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης και όχι εν γένει των ατομικών καταδικαστικών μέτρων, συνεπώς προϋποθέτει έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας, όπως αυτή ρυθμίζεται από τα άρθρα 924 επ. ΚΠολΔ. Η έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας καθιστά υποχρεωτική την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου, την έκδοση απογράφου και την επίδοση επιταγής προς εκτέλεση, ενώ δεν αρκεί το επικείμενο της εκτέλεσης. Επομένως, η αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής και η έκδοση αυτής δεν αρκούν για την εφαρμογή του άρθρου 6 παρ. 5 του Ν. 3869/2010, γ) η πιθανολόγηση της

ευδοκίμησης της ασκηθείσας έφεσης που θα οδηγήσει στην παραδοχή της αίτησης του οφειλέτη και δ) η πιθανολόγηση ότι από την εκτέλεση δύναται να προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του οφειλέτη (ΜΠρΑθ 1942/2020, ΜΠρΘεσ 4610/2020, ΜΠρΒολ 469/2020 ΝΟΜΟΣ). Ως προς το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να δικάσει την αίτηση αναστολής, ο νόμος δεν προβλέπει ειδική ρύθμιση, γι' αυτό θα πρέπει να τύχει αναλογικής εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 763 παρ. 3 εδ. α' ΚΠολΔ που εφαρμόζεται στις διατάξεις περί εκούσιας δικαιοδοσίας του ΚΠολΔ (κατά το αρ. 3 του Ν. 3869/2010 η αίτηση υπαγωγής του οφειλέτη στις διατάξεις αυτού του νόμου εκδικάζεται από το αρμόδιο Ειρηνοδικείο κατά τις διατάξεις της εκούσιας δικαιοδοσίας) και σύμφωνα με την οποία «Αν ασκηθεί έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρος του, μπορούν κατά την κρίση τους με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση». Ως εκ τούτου, αρμόδιο για την εκδίκαση της αίτησης αναστολής είναι τόσο το Ειρηνοδικείο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη με έφεση απόφαση, όσο και το Μονομελές Πρωτοδικείο, προς το οποίο απευθύνεται η ασκηθείσα έφεση (ΜΠρΑθ 3934/2023, ΜΠρΑθ 3339/ 2022, ΜΠρΑθ 1942/2020, ΜΠρΒολ 469/2020, ΜΠρΗρακλ 1261/2019 ΝΟΜΟΣ). Η αίτηση του άρθρου 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010 στρέφεται μόνο κατά των πιστωτών που έχουν ξεκινήσει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, συνεπώς δεν νομιμοποιούνται παθητικά άλλοι πιστωτές που δεν έχουν θέσει σε κίνηση την αναγκαστική εκτέλεση. Ωστόσο, η απαγόρευση διάθεσης περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που προβλέπεται στο άρθρο 6 παρ. 5 Ν, 3869/2010 σε περίπτωση χορήγησης αναστολής, ισχύει erga omnes. Κάθε διάθεση μετά την απόφαση αναστολής είναι άκυρη σύμφωνα με το άρθρο 175 ΑΚ. Η ακυρότητα αυτή είναι απόλυτη, ακόμη και κατά του καλόπιστου τρίτου, καθ' ότι επέρχεται ex lege, ακόμη και αν δεν αναφέρει κάτι σχετικό η απόφαση. Συνεπώς, δεν επιβάλλεται η υποβολή του οφειλέτη σε συνεχείς διαδικασίες αναστολής αναγκαστικών εκτελέσεων κατά την έκδοση μιας θετικής απόφασης κατά το άρθρο 6 παρ. 5 (Βενιέρης - Κατσάς, «Εφαρμογή του Νόμου 3869/2010 τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα», σελ. 286 επ., ΕιρΑθ 176/2019, ΝΟΜΟΣ, ΕιρΓρεβ 159/2018, ΝΟΜΟΣ).

II. Από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 3869/2010 προκύπτει ότι από την ρύθμισή του αποκλείονται τα φυσικά πρόσωπα που έχουν πτωχευτική ικανότητα. Κατά την διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ΠτΚ πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι.

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 1 του ΕμπΝ έμπορος είναι ο κατά σύνηθες επάγγελμα ασκών εμπορικές πράξεις. Οι έμποροι, επομένως, για τους οποίους μάλιστα, βάσει του άρθρου 8 παρ. 2 του Διατάγματος της 2/15.5.1835 "περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων" ισχύει το τεκμήριο της εμπορικότητας, σύμφωνα με το οποίο όλες οι συναλλαγές που γίνονται από τον έμπορο τεκμαίρεται ότι γίνονται χάριν της εμπορίας του, αποκλείονται από την εφαρμογή του νόμου. Γι' αυτούς, σε περίπτωση αδυναμίας εκπληρώσεως των ληξιπρόθεσμων χρηματικών τους υποχρεώσεων κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών), ισχύουν οι ρυθμίσεις του ΠτΚ και όχι αυτές του Ν. 3869/2010. Επομένως, κρίσιμο χρονικό σημείο για την εφαρμογή ή μη του νόμου είναι η ύπαρξη ή μη της εμπορικής ιδιότητας κατά τον χρόνο υποβολής από τον οφειλέτη της αιτήσεως προς το δικαστήριο. Συνεπώς, καθίσταται σαφές ότι στην ρύθμιση του νόμου υπάγονται και όσοι ήταν έμποροι, οι οποίοι έπαυσαν την εμπορία ή την οικονομική τους δραστηριότητα, συνέχισαν όμως και μετά την παύση της εμπορίας και της οικονομικής τους δραστηριότητας τις πληρωμές τους και περιήλθαν σε αδυναμία πληρωμών σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο, καθώς στην περίπτωση αυτή, όταν, δηλαδή, περιήλθαν σε αδυναμία πληρωμών, δεν είχαν πλέον πτωχευτική ικανότητα. Επίσης υπάγονται και οι μικρέμποροι, οι οποίοι δεν έχουν την ιδιότητα του εμπόρου, ούτε πτωχευτική ικανότητα (πρβλ. ΑΠ 1215/2018, ΑΠ 1208/2017, ΑΠ 947/1995, ΑΠ 463/1991), για τους οποίους το κέρδος από την άσκηση εμπορικών πράξεων αποτελεί αμοιβή του σωματικού τους μόχθου και κόπου και όχι κερδοσκοπικής δραστηριότητας. Αντιθέτως, δεν υπάγονται στην ρύθμιση του νόμου αυτού οι οφειλέτες, οι οποίοι, κατά τον χρόνο της παύσεως των πληρωμών, είχαν την εμπορική ιδιότητα, καθώς επίσης και όσοι έπαυσαν μεν την εμπορία ή την οικονομική τους δραστηριότητα, πλην όμως, κατά την παύση αυτή, ευρίσκοντο ήδη σε μόνιμη και γενική αδυναμία να πληρώσουν τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές τους (ΑΠ 327/2019, ΑΠ 803/2017), (ΜΠρΑΘ 6634/2023 ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι κατόπιν αίτησής της για την υπαγωγή της στο Ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 383/2022 οριστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία η αίτησή της απορρίφθηκε. Ότι κατά της ανωτέρω απόφασης άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα έφεση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την οποία ενσωματώνει στην υπό κρίση αίτηση, με την οποία παραπονεείται για την ορθότητα της εφεσιβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους που

εκεί παραθέτει και ότι προσδιορίστηκε να συζητηθεί την 23^η-1-2026. Ότι η καθ' ης η αίτηση έχει εκκινήσει εις βάρος της διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης καθώς της κοινοποίησε αντίγραφο εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ. 9238/2023 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Πρωτοδικείου Αθηνών μετά της από 10-4-2024 επιταγής προς πληρωμή. Με βάση το ιστορικό αυτό η αιτούσα, επικαλούμενη την ευδοκίμηση της ως άνω ασκηθείσας έφεσης και την πρόκληση ανεπανόρθωτης βλάβης σε αυτήν στην περίπτωση εξακολούθησης της αναγκαστικής εκτέλεσης δεδομένου ότι θα απωλέσει το μοναδικό ακίνητο περιουσιακό της στοιχείο που αποτελεί και την κύρια κατοικία της, ζητά να ανασταλεί η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται εις βάρος της περιουσίας της από την καθ' ης η αίτηση, να διαταχθεί η διατήρηση της υπάρχουσας νομικής και πραγματικής κατάστασης της κινητής και ακίνητης περιουσίας της και η απαγόρευση αλλοίωσης ή μείωσης αυτής, με την απαγόρευση κάθε πράξης εκτέλεσης κατά αυτής, μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ασκηθείσας έφεσής της και να καταδικαστεί η καθ' ης η αίτηση στη δικαστική της δαπάνη και στην αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου της.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρ. 763 παρ. 3 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υπ' αριθμ. Ι νομική σκέψη της παρούσας, κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 682, 686 επ. ΚΠολΔ), δεδομένου ότι η έφεση κατά της υπ' αριθμ. οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Εκούσια Δικαιοδοσία) ασκήθηκε εμπρόθεσμα, ήτοι εντός δύο ετών από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, χωρίς να έχει λάβει χώρα προηγουμένως επίδοση της ανωτέρω απόφασης, κατ' άρθρο 14 Ν. 3869/2010 σε συνδυασμό με το άρθρο 518 παρ. 2 ΚΠολΔ. Είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρ. 6 παρ. 5 Ν. 3869/2010, πλην των αιτημάτων περί διατήρησης της υπάρχουσας νομικής και πραγματικής κατάστασης της κινητής και ακίνητης περιουσίας της αιτούσας και περί απαγόρευσης αλλοίωσης ή μείωσης της περιουσίας της, τα οποία είναι απορριπτέα διότι δεν στηρίζονται στο νόμο, ούτε βέβαια και στο άρθρο 6 παρ. 2 Ν. 3869/2010 που αφορά τη λήψη μέτρων κατά του οφειλέτη (και όχι υπέρ αυτού), ώστε να αποτραπεί κάθε επιζήμια για τους πιστωτές μεταβολή της περιουσίας του οφειλέτη ή μείωση της αξίας της (Κρητικός Αθ., Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση τον Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά τις επελθούσες νομοθετικές μεταβολές. έκδ. 4η σελ. 273). Απορριπτέο επίσης ως μη νόμιμο τυγχάνει και το παρεπόμενο αίτημα

περί καταδίκης της καθ' ης η αίτηση στη δικαστική δαπάνη της αιτούσας, διότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 στοιχ. β' και γ' του Ν. 4194/2013 (Κώδικας Δικηγόρων), η δαπάνη του αιτούντος την αναστολή εκτέλεσης, επιβάλλεται πάντοτε σε βάρος του ίδιου. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της χωρίς όρκο κατάθεσης της αιτούσας που δόθηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που νόμιμα προσκομίζει η αιτούσα, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπ' όψιν προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και για ορισμένα εκ των οποίων γίνεται λόγος κατωτέρω, από τα όσα προφορικά στο ακροατήριο ανέπτυξε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας και με το έγγραφο σημειώμά του, καθώς και από τα διδάγματα κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Επί της με αριθμό κατάθεσης 1087/68/2019 αίτησης της αιτούσας, με αντικείμενο τη ρύθμιση οφειλών με βάση το Ν. 3869/2010 που επαναφέρεται, μέσω πλατφόρμας της ειδικής γραμματείας διαχείρισης ιδιωτικού χρέους, με την υπ' αριθμ. [REDACTED] αίτηση και η οποία κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου, λαμβάνοντας αριθμό κατάθεσης [REDACTED] εκδόθηκε και δημοσιεύθηκε, την 4^η-7-2022, η υπ' αριθμ. [REDACTED] οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Εκούσια Δικαιοδοσία), η οποία απέρριψε την ως άνω αίτηση ως ουσία αβάσιμη, κρίνοντας ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση υπαγωγής της αιτούσας στον εν λόγω Νόμο, ήτοι εκείνη του φυσικού προσώπου χωρίς πτωχευτική ικανότητα, καθώς πρόκειται για πρώην έμπορο, ο οποίος έπαυσε τις πληρωμές του προς το μεγαλύτερο πιστωτή του πριν την αποβολή της ιδιότητας αυτής. Κατά της ανωτέρω απόφασης η αιτούσα άσκησε την από 8-9-2022 έφεση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία κατατέθηκε την 19^η-9-2022 στο παρόν Δικαστήριο, [REDACTED] και εν συνεχεία, την 27^η-9-2022, στο Πρωτοδικείο Αθηνών, [REDACTED] και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί την [REDACTED] επιδόθηκε, δε, στους αντιδίκους της αιτούσας, μεταξύ των οποίων και στην καθ' ης η αίτηση (ιδ. προσκομιζόμενες εκθέσεις επίδοσης). Εν συνεχεία, η καθ' ης η αίτηση πέτυχε την έκδοση εις βάρος της αιτούσας της υπ' αριθμ. 9238/2023 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Την 11^η-4-2024 η καθ' ης η αίτηση κοινοποίησε στην αιτούσα

ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο εκ του πρώτου απογράφου εκτελεστού της ως άνω διαταγής πληρωμής με την κάτωθι αυτού από 10-4-2024 επιταγής προς πληρωμή, με την οποία η αιτούσα επιτασσόταν να καταβάλει στην καθ' ης η αίτηση συνολικά το ποσό των 34.203,84 ευρώ. Μετά, δε, την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, η καθ' ης η αίτηση επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση, δυνάμει της υπ' αριθμ. 5009/24-4-2024 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Νικηφόρου Κ. Αποστολόπουλου που επιδόθηκε στην αιτούσα την 25^η-4-2024, μέχρι του ποσού των 34.203,84 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, επί μίας αυτοτελούς και ανεξάρτητης οριζόντιας ιδιοκτησίας – με αριθμό ένα (1) διαμερίσματος του ημιυπογείου, επιφάνειας

Γραφείο Αττικής, το οποίο ανήκει στην αιτούσα κατά πλήρη κυριότητα. Προσδιορίστηκε, δε, ημερομηνία διενέργειας ηλεκτρονικού πλειστηριασμού του ανωτέρω ακινήτου ενώπιον της πιστοποιημένης Συμβολαιογράφου Αθηνών, Δήμητρας Ανδριανοπούλου η 27^η-11-2024, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:00 έως 12:00. Το ως άνω διαμέρισμα πιθανολογείται ότι είναι η κύρια κατοικία της αιτούσας, όπου διαμένει σε αυτήν.

Η αιτούσα στην ανωτέρω έφεσή της ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το Δικαστήριο που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση, κατά κακή ερμηνεία του Νόμου και κακή εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, έκρινε εσφαλμένως ότι συντρέχει στο πρόσωπό της η εμπορική ιδιότητα με την αιτιολογία ότι πρόκειται για πρώην έμπορο που έπαυσε τις πληρωμές του προς τον μεγαλύτερο πιστωτή του πριν την αποβολή της ιδιότητας αυτής ενώ το ορθό είναι ότι υπάγεται στην έννοια του μικρεμπόρου και ότι είχε παύσει τις πληρωμές της μεταγενέστερα της παύσης των εργασιών της. Η αιτούσα πιθανολογείται ότι έχει περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές της, καθόσον τα έσοδά της, συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της στις πιστώτριες τράπεζες, δεν της επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση του κύριου όγκου των χρεών της, λαμβανομένου υπόψη του ύψους των μηνιαίων δόσεων που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των ληφθέντων δανείων, των υψηλών επιτοκίων με τα οποία αυτά επιβαρύνονται και των απαιτούμενων αναγκαίων δαπανών διαβίωσής της. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η αιτούσα, κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της αίτησής της για την υπαγωγή της στο Ν. 3869/2010 (20-2-2019), δεν είχε την εμπορική ιδιότητα. Συγκεκριμένα, η αιτούσα

από 16-4-1998 έως 28-6-2013 διατηρούσε ατομική επιχείρηση με αντικείμενο δραστηριότητας το λιανικό εμπόριο ειδών παντοπωλείου [REDACTED]

[REDACTED] Από τις προσκομιζόμενες καταστάσεις οικονομικών στοιχείων επιχειρήσεων και επιτηδευματιών των οικονομικών ετών 2011 έως 2014 και τα εκκαθαριστικά σημειώματα της αιτούσας, πιθανολογείται ότι η εν λόγω επιχείρησή της είχε εκτεταμένο κύκλο εργασιών και συνεπώς, ότι είχε την εμπορική ιδιότητα και επομένως, την πτωχευτική ικανότητα. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αριθμ. Π νομική σκέψη της παρούσας, πιθανολογείται ότι η αιτούσα, κατά το χρόνο διακοπής λειτουργίας της επιχείρησής της (28-6-2013), δεν είχε παύσει κατά τρόπο οριστικό και μόνιμο τις πληρωμές της αφού εξυπηρετούσε μερικώς τις δανειακές της υποχρεώσεις και μετά την εν λόγω διακοπή και συγκεκριμένα, προέβαινε στην αποπληρωμή των δανειακών της δόσεων έναντι της Τράπεζας Πειραιώς, η οποία αποτελεί και την πιστώτρια στην οποία είχε τη μεγαλύτερη οφειλή σε σχέση με τις άλλες και η οποία αποτελεί την αρχική δικαιούχο των απαιτήσεων κατά της αιτούσας, οι οποίες (απαιτήσεις) μεταβιβάστηκαν στην εταιρεία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» και τις οποίες διαχειρίζεται σήμερα η καθ' ης η αίτηση, μέχρι και τον μήνα Μάιο έτους 2014 (ιδ. προσκομιζόμενες από την αιτούσα ενημερωτικές επιστολές και βεβαιώσεις ληξιπρόθεσμων δόσεων και υπολοίπου δανείου της Τράπεζας Πειραιώς). Ενόψει των ανωτέρω, η περιέλευση της αιτούσας σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών έλαβε χώρα σε χρόνο κατά τον οποίο αυτή δεν διατηρούσε την εμπορική της ιδιότητα και συνεπώς, πιθανολογείται η ευδοκίμηση του πρώτου λόγου της έφεσης της αιτούσας κατά της υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου και η υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, γενομένης δεκτής της αίτησής της. Μετά ταύτα και δεδομένου ότι υφίσταται επείγουσα περίπτωση λήψης ασφαλιστικών μέτρων λόγω της ήδη αρξαμένης αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία πιθανολογείται ότι θα προκαλέσει ουσιώδη βλάβη στα συμφέροντα της αιτούσας, καθώς σε περίπτωση που αυτή προχωρήσει και οδηγήσει σε πλειστηριασμό του μοναδικού ακινήτου της, το οποίο αποτελεί μάλιστα την κύρια κατοικία της, θα καταστεί χωρίς αντικείμενο η κρίση του δικάζοντος την έφεση Δικαστηρίου, ειδικώς ενόψει της εφαρμογής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, θα πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να διαταχθεί η αναστολή της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας έφεσης κατά της υπ' αριθμ. [REDACTED] οριστικής

απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Εκούσια Δικαιοδοσία) που εκκρεμεί στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της καθ' ης η αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται από την καθ' ης η αίτηση βάσει της από 10-4-2024 επιταγής προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμ. [REDACTED] διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας έφεσης κατά της υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Εκούσια Δικαιοδοσία) που εκκρεμεί στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στο Μαρούσι Αττικής, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις ...**5**..... Ιουλίου 2024, απόντων των διαδίκων και του πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

**Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)**

